

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 79.353 van 18 maart 1999
in de zaak A. 49.589/VII-11.694.**

In zake : de b.v.b.a. INTERNATIONAL DIAMOND
MANUFACTURERS,
gevestigd te ANTWERPEN,
Lange Herentalsestraat 74

tegen :

de bestendige deputatie van de provincieraad
van ANTWERPEN.

D E R A A D V A N S T A T E, VIIe K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat de b.v.b.a.
INTERNATIONAL DIAMOND MANUFACTURERS (I.D.M.) op
2 december 1992 heeft ingediend om de vernietiging te
vorderen van het besluit van de bestendige deputatie van
de provincieraad van ANTWERPEN van 30 juli 1992 houdende
opheffing van het besluit van het college van
burgemeester en schepenen van de stad Antwerpen van
19 maart 1992, houdende vergunning aan de verzoekende
partij, tot het exploiteren te Antwerpen, Lange
Herentalsestraat 74, van een inrichting voor
diamantbewerking;

Gezien de toelichtende memorie;

Gezien het administratief dossier;

Gezien het verslag opgemaakt door Adjunct-
auditeur P. PROV00ST;

Gelet op de beschikking van 30 juni 1998 die de neerlegging ter griffie van het verslag en van het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen en gezien de laatste memorie van de verzoekende partij;

Gelet op de beschikking van 22 december 1998 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 4 februari 1999;

Gehoord het verslag van Kamervoorzitter M.-R. BRACKE;

Gehoord de opmerkingen van Adjunct van de directeur M. STABEL, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord Adjunct-auditeur P. PROVOST, daartoe gemachtigd bij beslissing van de Auditeur-generaal van 19 maart 1998 in zijn eensluidend advies;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. De gegevens van de zaak.

Overwegende dat de gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

1.1. Door de b.v.b.a. INTERNATIONAL DIAMOND MANUFACTURERS (I.D.M.) wordt een diamantslijperij uitgebaat aan de Lange Herentalsestraat 74 te 2018 Antwerpen.

De basisvergunning voor deze inrichting is verleend aan de vorige eigenaar, de f.v. TALLER-FLEISCHER en omvatte een inrichting voor diamantbewerking toegerust met 12 slijpmolens en elektrische motoren van samen ca. 6,6 kW.

1.2. Op 3 november 1988 verleent de bestendige deputatie van de provincieraad van Antwerpen aan de verzoekende partij een exploitatievergunning voor het uitbreiden van de vergunde inrichting voor diamantbewerking, zodat ze toegerust is met 30 slijpmolens met een gezamenlijk vermogen van 16,5 kW, voor een termijn tot 25 augustus 2008.

1.3. Op 24 juni 1991 wordt de op 3 november 1988 verleende vergunning in beroep geweigerd door de Gemeenschapsminister van leefmilieu, natuurbehoud en landinrichting, dit na beroep van een buur.

Het annulatieberoep door de verzoekende partij tegen die beslissing ingesteld wordt door de Raad van State verworpen bij arrest nr. 79.229 van 11 maart 1999.

1.4. Op 9 december 1991, nadat het milieuvergunningsdecreet in werking is getreden, dient de verzoekende partij een milieuvergunningsaanvraag in voor het veranderen van de bestaande inrichting door uitbreiding met 12 molens met een totale drijfkracht van 16 kW en het lozen van normaal huishoudelijk afvalwater.

De vergunning wordt verleend voor een termijn eindigend op 18 april 2012 "tenzij de termijn van ingebruikname minder dan 30 kalenderdagen bedraagt zodat de einddatum vervroegd wordt".

1.5. Opnieuw wordt beroep aangetekend, door dezelfde buur.

1.6. Op 14 mei 1992 schrijft de secretaris van de provinciale milieuvergunningscommissie aan de verzoekende partij :

"In goede orde ontving ik uw verzoek om gehoord te worden door de Provinciale Milieuvergunningscommissie bij haar bespreking van het voormelde beroepschrift bij toepassing van het VLAREM. Uw verzoek kan worden ingewilligd. Ik zal U tijdig een uitnodiging voor de zitting toesturen."

1.7. Op 3 juni 1992 verleent het bestuur milieuvergunningen een gunstig advies voor de lozing van normaal huishoudelijk afvalwater, maar een ongunstig voor de bijkomende slijpmolens.

Op 14 juli 1992 verleent de provinciale milieuvergunningscommissie een advies van ongeveer dezelfde strekking.

1.8. Op 30 juli 1992 wordt de op 19 maart 1992 verleende vergunning in beroep geweigerd door de bestendige deputatie, behalve voor de lozing van normaal huishoudelijk afvalwater.

Dit is de bestreden beslissing;

2. De gegrondheid van het beroep.

2.1. Overwegende dat de verzoekende partij als eerste middel de schending van de hoorplicht aanvoert doordat "spijts haar uitdrukkelijk verzoek (zij) niet gehoord werd, noch opmerkingen kon verwoorden";

2.2. Overwegende dat artikel 13, § 3, derde lid, van het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning (milieuvergunningsdecreet) aan de provinciale en de gewestelijke milieuvergunningscommissie oplegt de aanvrager op zijn verzoek te horen; dat de verzoekende partij een brief van 14 mei 1992 voorlegt die zij ontving vanwege de secretaris van de

provinciale milieuvergunningscommissie die luidt als volgt :

"In goede orde ontving ik uw verzoek om gehoord te worden door de Provinciale Milieuvergunningscommissie bij haar bespreking van het voormelde beroepschrift bij toepassing van het VLAREM. Uw verzoek kan worden ingewilligd. Ik zal U tijdig een uitnodiging voor de zitting toesturen";

dat alhoewel de brief waarmee de verzoekende partij heeft verzocht gehoord te worden door geen der partijen werd voorgelegd, uit evengeciteerde brief kan worden afgeleid dat de verzoekende partij een verzoek in de zin van artikel 13, § 3, derde lid, van het milieuvergunningsdecreet had ingediend; dat aangezien het beroep ontvankelijk werd verklaard op 23 april 1992 en op 14 mei 1992 werd geantwoord op het verzoek om te worden gehoord, er kan worden van uitgegaan dat dit verzoek werd ingediend binnen de in artikel 24, § 4, van Vlarem I gestelde termijn van twintig kalenderdagen nadat er kennis werd van gegeven dat een ontvankelijk beroep werd ingediend; dat overigens de verwerende partij, die geen memorie van antwoord heeft ingediend, dat niet betwist; dat nergens uit blijkt dat de verzoekende partij door de provinciale vergunningscommissie werd gehoord; dat dienvolgens het middel gegrond is,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Vernietigd wordt het besluit van de bestendige deputatie van de provincieraad van Antwerpen van 30 juli 1992 houdende opheffing van het besluit van het college van burgemeester en schepenen van de stad Antwerpen van 19 maart 1992 houdende vergunning aan de b.v.b.a. INTERNATIONAL DIAMOND MANUFACTURERS (I.D.M.),

tot het exploiteren te Antwerpen, Lange Herentalsestraat 74, van een inrichting voor diamantbewerking.

Artikel 2.

Dit arrest zal worden bekendgemaakt op dezelfde wijze als het vernietigde besluit.

Artikel 3.

De kosten van het beroep, bepaald op vierduizend frank, komen ten laste van het Vlaamse Gewest.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op achttien maart 1900 negenennegentig, door de VIIe kamer, die was samengesteld uit :

Mevr.	M.-R. BRACKE,	kamervoorzitter,
de HH.	R. STEVENS,	staatsraad,
	D. MOONS,	staatsraad,
Mevr.	A. WIJNANTS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. WIJNANTS.

M.-R. BRACKE.